

Лилави

Простира нощта лилавите си дрехи...
Подозира, че той я следи, обзет от съян...
Призори, каква сълзата ѝ вехта, ясна...
Зора се къска. Спектакъл неизживян!

Пиявица разсънена, рисува внимателно
глобална действителност - утоляване на
жажда и глад... Царство, царуващо сред
мира, лира, неопетнена бож-божественост
- девственост! Летят птици лилави, кръжат!

Пиявиците...
Впити, от сътост падат мъртви.
Освобождават клепки Вселенски очи.
Разтварят се златно-лилави врати!
Измъква се рожба - земна пищи,
отронва се в гнездо на кукумявка!

Мракобесието коронясва я - маг стар.
Отново ѝ дава име... девственост - глобална
Екологическо прераждане - безсмъртие!

И тя, преименувана, невръстна,
прегръща прокобата с мигли лилави,
суче в блатото лепливо, суче...
А тя, прокобата с туш четливо татуира
между гърдите ѝ знак- хикс - моя си!
Подпис: Прокоба!
Владетелка на мурите-невидими, лилави!

Но, долита кукумявката и всичко започва
отначало...

